

Derpaa gik man efter Dagsordenen til 2den Behandling af Forslag til Lov angaaende en Forhøielse i de for Gældssarrester anordnede Underholdningspenge. (Første Behandling findes i Tidendens Nr. 65 Sp. 998.)

Intet Ændringsforslag var stillet, Ingen begjærede Ordet, og man freed derfor strax til Afstemning, hvorved

1) Lovforslagets § 1 (see Anhanget Spalte 447) vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.

2) § 2 (see Anhanget Spalte 448) vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

Enstemmigt med 66 Stemmer henvises Lovforslaget til 3die Behandling, som, da intet Forslag om et Udvalgs Nedsættelse fremkom, vil foregaae umiddelbart i Thinget.

Ændringsforslag til 3die Behandling indfaldtes til Indlevering i Bureauet inden næste Dags Middag.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til 3die Behandling af Forslag til Lov angaaende Hovedlandvejsarbejderne i Nørrejylland. (2den Behandling findes i Tidendens Nr. 63 Sp. 957.)

Intet Ændringsforslag var stillet, Ingen begjærede Ordet, og

Lovforslaget blev, efterat være blevet oplæst i den Form, det havde erholdt ved 3die Behandling (see Anhanget) vedtaget eenstemmigt med 70 Stemmer og vil altsaa nu være at oversende til Landsthinget.

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen 1ste Behandling af Forslag til Lov angaaende et over-

ordentligt Lønningstillæg for de ringere aflagte offentlige Bestillingsmænd. (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 449.)

Broberg: Da den ærede Finantsminister forelagde dette Lovudkast for Thinget, udtalte han, at han nødigt indbragte det i Thinget, fordi han troede, at det ikke er denne Art af Understøttelse, som Embedsmændene med Rette kunde trænge til, idet han antog, at det mere og mere anerkjendtes, at Forholdene nu ere saadanne, at en almindelig og gjennemgribende Forandring i Embedsmændenes Lønningstilskud maatte ansees for paatrængende nødvendig; medens han dog tillige beklagede, at den korte Tid, siden hvilken han indtraadte i Ministertet, endnu ikke havde tilladt ham at træffe de fornødne Forberedelser til at kunne indkomme med et Lovforslag i denne Henseende. Denne Udtalelse af den ærede Minister har ikke kunnet Andet end meget glæde mig; thi ogsaa jeg har den Anskuelse, at det er absolut nødvendigt, saaledes som Forholdene nu ere, at en Revision af Lønningforholdene for Embedsstanden finder Sted, da den Lønning, som til een Tid kunde være passende som Vedærlag for det Arbejde, der er paalagt Embedsmændene, ikke er det til en anden Tid. Det ligger i Forholdenes Forandring. Hvad der saaledes kunde være tilstrækkeligt til at leve af, da Lønningforholdene først bleve ordnede her, det er det paa ingen Maade nu, efterat Livets første Fornødenheder og Huusleien er stegen i en saa betydelig Grad. Naar der indtræffer et enkelt Aar, som man kan kalde et Dyrstids Aar, ja saa er det vistnok den eneste og rigtigste Udvei, man har, at fremkomme med et Forslag om extraordinært Tillæg til saadanne Embedsmænd, hvem Trykket nærmest berører; men naar denne Dyrstids Tilstand er gaaet over til at blive en permanent, saa tror jeg, at det Tidspunct er kommet, da man maa gaae bort fra disse overordentlige Tillæg.